

Дело C-71/20

Преюдициално запитване

Дата на постъпване в съда:

12 февруари 2020 г.

Запитваща юрисдикция:

Østre Landsret (Източен областен съд, Дания)

Дата на акта за преюдициално запитване:

10 февруари 2020 г.

Ответник:

Anklagemyndigheden

Жалбоподател:

VAS Shipping ApS

S146600L-JJ

ИЗВЛЕЧЕНИЕ

ОТ

ПРОТОКОЛ НА ØSTRE LANDSRET

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

От 10 февруари 2020 г. на 20-ти състав на Østre Landsret (Източен областен съд)

[...]

Anklagemyndigheden (Прокуратура)

срещу

VAS Shipping ApS

(по-рано Sirius Shipping ApS)

[...]

В хода на висящо през него въззивно наказателно производство Østre Landsret решава да отправи запитване към Съда на Европейския съюз относно тълкуването на член 49 от Договора за функционирането на Европейския съюз (наричан по-нататък „ДФЕС“) съгласно член 267 ДФЕС.

A. Фактите в производството

- 1 Въпросът в случая е дали VAS Shipping ApS (преди Sirius Shipping ApS) следва да бъде признато в наказателното производство за виновно за нарушение на член 59, параграф 4 във връзка с член 59, параграф 5 и член 61 от Udlændingeloven (Закон за чужденците) на основание, че като управляващ собственик е разрешил на плавателни съдове, в чиито екипажи има чужденци, да влизат в датските пристанища въпреки факта, че чужденците не притежават разрешение за работа или че не са били освободени от изискването да притежават такова.
- 2 Østre Landsret разглежда обвинението срещу регистрираното в Дания дружество VAS Shipping ApS — което е управляващ собственик по смисъла на член 103 от Søløven (Закон за корабоплаването) на четири корабоплавателни дружества, притежавани в съсобственост от различни шведски дружества с ограничена отговорност (наричани по-долу „съсобственици“) — че в периода от 22 август [ориг. 2] 2010 г. до 22 август 2011 г. на четири плавателни съда, регистрирани в датския международен корабен регистър (наричан по-нататък „DIS“), влизали в датските пристанища повече от 25 пъти, са били наети като членове на екипажа граждани на трети страни (тоест страни извън ЕС и ЕИП), въпреки че не са притежавали разрешение за работа или не са били освободени от изискването да притежават такова разрешение съгласно член 14 от Udlændingeloven.
- 3 VAS Shipping ApS е изцяло собственост на шведското дружество Sirius Rederi AB и е регистрирано [...] в Дания. Дружеството е създадено на 16 март 2010 г. и се управлява от директор, който е с местоживееене в Швеция, и трима членове на борда, двама от които са с местоживееене в Дания. Според предоставената информация всички заседания на борда на дружеството се провеждат в Дания, както и всички срещи на корабоплавателните дружества съсобственици след регистрацията в DIS на четирите плавателни съда.
- 4 Четирите съсобствени корабоплавателни дружества, притежавани от съсобственици (дружества с ограничена отговорност), със седалище в Швеция, избират да извършват корабоплавателната си дейност от Дания чрез регистрирането в DIS на четирите плавателни съда и назначаването на датското дружество VAS Shipping ApS за управляващ собственик, на

основание на което това дружество е оправомощено по силата на член 104 от Søløven да сключва всички обичайни за корабоплавателно дружество правни сделки. Следователно четирите кораба са инструмент, чрез който корабоплавателните дружества съсобственици извършват икономическа дейност в Дания и поради това регистрацията в DIS не може да бъде отделена от упражняването на свободата на установяване (вж. C-221/89, Factortame и др.).

- 5 VAS Shipping ApS твърди, че при престой в датски пристанища нито един моряк, гражданин на трета страна, никога не напуска плавателния съд и че цялата работа на сушата се извършва от датски наземен персонал, нает от съответното пристанище.
- 6 Фактите по случая, включително дали и колко граждани на трети страни са били на борда на четирите плавателни съда, за какъв период от време са били на тях и колко пъти плавателните съдове са влизали в датски пристанища, са спорни.

Б Производството към днешна дата [ориг. 3]

- 7 С решение от 4 май 2018 г. Byretten i Odense (Районен съд Оденсе) осъжда като първа инстанция VAS Shipping ApS да заплати глоба в размер на 1 500 000 DKK. Byretten постановява, че VAS Shipping ApS е нарушило разпоредбите на Udlændingeloven и че разпоредбите на Udlændingeloven представляват ограничение на свободата на установяване по член 49 ДФЕС във връзка с член 54 ДФЕС, но и че ограничението е оправдано от по-важни причини в обществен интерес и не надхвърля необходимото. Мотивите на решението на Byretten i Odense са следните:

„Изводът е, че разпоредбите на Udlændingeloven относно плавателните съдове, влизащи в Дания, в процесния период са били такива, че считано от май 2015 г. плавателен съд с чуждестранен екипаж без разрешение за работа може да влиза в датските пристанища до 25 пъти годишно или до 28 пъти годишно, ако три от влизанията са единствено и само в корабостроителница. На четирите плавателни съда, които се разследват, са били наети чуждестранни граждани без разрешение за работа в периода, посочен в обвинението. Тъй като правилата са били приложими, от значение е единствено влизането на плавателните съдове. Ако са били на плавателния съд съответно на 26-тото или 29-тото му влизане в датско пристанище, чуждестранните граждани би трябвало да имат разрешение за работа. В този смисъл на 26-тото или 29-тото си влизане плавателните съдове могат да бъдат разглеждани като плавателни съдове, които са станали датско работно място, за което се изисква разрешение за работа.

Sirius Shipping ApS е управляващ собственик на четирите плавателни съда, които в периода от 22 август 2010 г. до 22 август 2011 г. са могли да влизат в датските пристанища само 25 пъти, тъй като на тях са били наети

чуждестранни работници без разрешение за работа. Установено е, че през този период плавателните съдове са влизали в датските пристанища повече от 25 пъти.

Свидетелят Jan Anke е дал показания по отношение на системата за автоматична идентификация (наричана по-нататък „AIS“), които според Вуреттен съвпадат с направените от плавателните съдове записи. AIS може да се счита за изчерпателна и далеч по-надеждна от корабния регистър на Lloyd. Доколкото има несъответствия между тях, Вуреттен счита, че AIS може да се приеме за доказателство относно позицията на плавателния съд, не на последно място и защото подсъдимият е имал възможността, но не е представил бордови дневници и други записи като опровергаващи доказателства. Освен това подсъдимият не твърди, че някое от влизанията е в корабостроителница и че може да докаже това с фактури и бордови дневници.

Плавателните съдове са регистрирани в Дания и може да се приеме, че са били под контрола на Sirius Shipping ApS, като освен това са били под датски флаг и следователно се считат за установени в Дания (вж. в това отношение споразумението между корабоплавателните дружества съсобственици, което е представено по отношение на плавателния съд Lotus и което според адвоката Ringsted изглежда формулирано по същия начин като отнасящите се до другите кораби споразумения между корабоплавателните дружества съсобственици). Следователно може да се приеме, че корабите работят в Дания, а Sirius Shipping е лицето, което наема и плаща на работещите на борда. Следователно има основания за започване на наказателно преследване срещу Sirius Shipping ApS, което следва да носи отговорност в този случай. Следователно дружеството е било задължено да спазва приложимите в това отношение датски правила.

Открити са различни несъществени грешки в списъците на екипажите, които се предполага, че се дължат на начина на въвеждане на имената на членовете на екипажа, тъй като списъкът е воден от хора. По същество е установено, **[ориг. 4]** че списъците са коректни и в това отношение корабоплавателното дружество е нарушило правилата.

Може да се приеме за безспорно, че в тази си част правилата на Udlandingsloven и свързаната с него друга уредба представляват ограничение за чуждестранните дружества, които желаят да се установят в Дания и следователно ограничение на свободата на установяване съгласно член 49 ДФЕС във връзка с член 54 ДФЕС. В съответствие с утвърдената практика на Съда на Европейския съюз може да се заключи, че ограниченията върху свободата на установяване, които се прилагат без дискриминация на основание гражданство, могат да бъдат оправдани с по-важни причини от обществен интерес, при условие че са пропорционални, тоест, че са подходящи за постигане на преследваната цел и не надхвърлят необходимото за постигане на тази цел. Предвид контекста, в който са

въведени правилата на Udlændingeloven относно екипажите от трети страни и при който нарушаването на датския пазар на труда поради конкурентното предимството на филипинската работна ръка пред датската с оглед на нивото на заплащане, ограничението може да се счита за оправдано от по-важни причини от обществен интерес и за ненадхвърлящо необходимото за постигането на тази цел. Изискването за разрешение за работа е ефективно средство за осигуряване на стабилността на пазара на труда и чрез него се цели да се избегнат смущения в националния пазар на труда. С оглед на това Vuretten приема, че ограниченията са законосъобразни и че няма основание да сезира Съда на Европейския съюз с преюдициално запитване.

Фактът, че държавното обвинение следва да установи дали е оправдано налагане на ограничения на свободите, гарантирани от правото на Съюза, по никакъв начин не влияе на горната констатация относно причините за ограниченията.

В случая има отегчаващи обстоятелства при определяне на наказанието. Чуждестранните моряци са по-нископлатени от датските, което означава и финансово по-изгодни. Заключение е, че нарушението е било умишлено извършено чрез няколко плавателни съда и че съответните чуждестранни граждани не са имали право да пребивават в Дания. Съществува обаче известна несигурност по отношение на броя на моряците, които са били на борда, както и на влизанията на плавателните съдове в датските пристанища. Следва да се отбележи също така, че производството е било изключително продължително поради сложността на случая и на свързаните с правото на Съюза въпроси, както и поради контактите между различни отдели, прокуратурата и адвоката на подсъдимия, и накрая, поради оспорването на статута на адвокат Ringsted по време на производството.

Въз основа на преценката на всички обстоятелства по случая и на основание член 59, параграф 4 във връзка с член 59, параграф 5 и член 61 от Udlændingeloven глобата следва да бъде определена в размер на 1 500 000 DKK“.

В. Разпоредбите от правото на Съюза

- 8 Относимите разпоредби на правото на Съюза са членове 49, 52 и 54 от Договора за функционирането на Европейския съюз.

Г. Разпоредбите на датското право [ориг. 5]

- 9 Относимите разпоредби към разглеждания период, а именно членове 13, 14, 59 и 61 от Udlændingeloven, консолидирани със Закон № 1061 от 18 август 2010 г., са формулирани, както следва:

„Член 13. Чуждестранен гражданин трябва да има разрешение, за да извършва платена или неплатена работа, за да работи като самостоятелно заето лице или за да предоставя услуги срещу възнаграждение или друго в Дания. Разрешение за работа се изисква и за наемане на работа на датски плавателен съд или въздухоплавателно средство, което като част от редовни услуги или по друг начин редовно пребивава за кратко на датски пристанища или летища. Изискването не се отнася за лицата по член 14.

Параграф 2. Министърът по въпросите на бежанците, имиграцията и интеграцията приема по-подробни разпоредби за степента, в която се изискват разрешения за работа в териториални води или на континенталния шелф“.

„Член 14. Следните чуждестранни граждани са освободени от изискването за разрешение за работа:

- (1) Чуждестранни граждани, които са граждани на друга скандинавска държава, по смисъла на член 1.
- (2) Чуждестранни граждани, за които се прилагат правилата на ЕС, по смисъла на членове 2 и 6.
- (3) Чуждестранни граждани с разрешение за постоянно пребиваване.
- (4) Чуждестранни граждани с разрешение за пребиваване съгласно членове 7, 8, 9, 9b, 9d или 9e.
- (5) Чуждестранни граждани с разрешение за пребиваване по член 9c, параграф 1, когато разрешението е издадено веднага след издаване на разрешение за пребиваване по член 9b.
- (6) Чуждестранни граждани с разрешение за пребиваване по член 9c, когато разрешението е било предоставено на чуждестранен гражданин, кандидатствал за разрешение за пребиваване по член 7.
- (7) Чуждестранни граждани с разрешение за пребиваване по член 9c, параграф 1, когато разрешението е издадено поради наличието на роднинска връзка с лице, живеещо в Дания.
- (8) Чуждестранни граждани с разрешение за пребиваване по член 9c, параграф 4, когато работата по естеството си е свързана с пребиваването на чуждестранния гражданин в Дания въз основа на това пребиваване.

Параграф 2. По преценка на министъра по въпросите на бежанците, имиграцията и интеграцията други чуждестранни граждани могат да бъдат освободени от изискването за разрешение за работа“.

„Член 59.

[...]

Параграф 4. Всяко лице, което наеме чужд гражданин без изискуемото разрешение за работа или в нарушение на условията, определени за разрешение за работа, се наказва с глоба или лишаване от свобода до две години.

Параграф 5. Фактът, че нарушението е извършено умишлено или в резултат на груба небрежност, че чрез нарушението е била набавена или търсена финансова печалба за извършителя или за други лица, или че чужденецът няма право на пребиваване в Дания, се счита за отегчаващо обстоятелство при определяне на наказанието по параграф 5“.

„Член 61. Наказателната отговорност може да се носи от дружества и др. (юридически лица) съгласно правилата, предвидени в глава 5 от Наказателния кодекс“.

- 10 По времето, когато са настъпили обстоятелствата, които са дали основание за наказателното преследване, член 33 от Наредбата за чуждестранните граждани (bekendtgørelse nr. 270 af 22. marts 2010 om udlændinges adgang her til landet (Наредба № 270 от 22 март 2010 г. за достъпа на чуждестранните граждани до Дания) гласи следното:

„Член 33. Следните чуждестранни граждани се освобождават от изискването за разрешение за работа:

[...] [ориг. 6]

(4) Персоналът на датски товарни плавателни съдове в международен трафик, които влизат в датските пристанища не повече от 25 пъти за период от една година назад, независимо от календарната година, когато за целта се изисква разрешение за работа по член 13, параграфи 1 и 2 от Udlændingeloven.

[...].“

- 11 Както е ясно, член 14, параграф 1 от Udlændingeloven изброява редица категории чуждестранни граждани, които са освободени от изискването за разрешение за работа по член 13, параграф 1 от същия закон. В процесния период разпоредбата е допълнена с член 33 от Наредбата за чуждестранните граждани, който също се отнася до различни категории чуждестранни граждани, които са освободени от изискването за разрешение за работа, включително категорията по член 33, параграф 4.
- 12 Съгласно член 33, параграф 4 от Наредбата за чуждестранните граждани критерият „редовно“ в член 13, параграфи 1 и 2 от Udlændingeloven

означава, че разрешение за работа се изисква само ако датски плавателен съд влиза в датските пристанища повече от 25 пъти за период от една година.

- 13 Членове 103—104 от Søløven (последно консолидиран със Закон № 1505 от 17 декември 2018 г.) гласят следното:

„Член 103. За кораб, притежаван в съсобственост, се определя управляващ собственик.

Параграф 2. За управляващ собственик може да бъде определено физическо лице, дружество с ограничена отговорност или неограничено отговорно дружество, ако отговаря на условията, предвидени съответно в член 1, параграфи 2 и 3“.

„Член 104. По отношение на трети страни управляващият собственик, с оглед на своите правомощия, има право да сключва правни сделки, обичайно сключвани от корабоплавателно дружество. Така управляващият собственик може да наеме, да уволни и да дава указания на капитана, да сключи обикновена застраховка и да получава суми, изплатени на корабоплавателното дружество. Без изрично разрешение управляващият собственик не може да продава или ипотекира кораба, или да го отдава под наем за повече от една година“.

- 14 Закон № 273 от 11 април 1997 г., изменен със Закон № 460 от 31 май 2000 г., Закон № 526 от 7 юни 2006 г. и Закон № 214 от 24 март 2009 г., съдържа разпоредбите, които уреждат правилата относно датския международен корабен регистър по времето, когато са настъпили обстоятелствата, дали основание за наказателното преследване, и които гласят:

„Член 10. В колективните трудови договори относно заплащането и условията на труд на екипажи на кораби, вписани в регистъра, изрично се посочва, че те касаят само този вид заетост.

Параграф 2. Колективните трудови договори по параграф 1, сключени от датска синдикална организация, могат да обхващат само лица, които живеят в Дания [ориг. 7] или които съгласно правото на Съюза или други поети международни задължения трябва да се третират по същия начин като лицата, за които се счита, че пребивават в Дания.

Параграф 3. Колективните трудови договори по параграф 1, които са сключени от чуждестранна синдикална организация, могат да обхващат само лица, които са членове на съответната синдикална организация, или лица, които са граждани на страната, в която е установена синдикалната организация, при условие че не са членове на друга синдикална организация, с която е сключен колективен трудов договор по параграф 1.

Параграф 4. Законът за трудовия съд се прилага и за делата, по които е страна чуждестранна синдикална организация“.

- 15 По времето, когато са настъпили обстоятелствата, дали основание за наказателното преследване, се прилагат визовите режими, установени в Наредба № 270 от 22 март 2010 г. относно достъпа на чуждестранни граждани до Дания. Членове 13, 16 и 19 от нея гласят следното:

„Член 13. Паспортите или други документи за пътуване на чуждестранните граждани трябва да бъдат подпечатани (заверени) преди влизането в страната, освен ако съответното лице не е освободено от изискването за виза съгласно член 14“.

„Член 16. Може да бъде издадена обща виза, валидна за всички държави от Шенген, при условие че са изпълнени следните условия:

- (1) Лицето трябва да притежава валиден паспорт или друг документ за пътуване, предоставящ правото да пътува до Дания и другите държави от Шенген. Ако паспортът е валиден за пътуване само до една или няколко държави от Шенген, валидността на визата е ограничена до съответната държава или държави. Не е необходимо в паспорта или по друг начин да се посочва, че паспортът е валиден за връщане в държавата, където е издаден.
- (2) Лицето трябва да разполага с достатъчно средства за пребиваване за периода на планирания престой в страните от Шенген и за завръщане в страната си на произход или местоживееене или за пътуване до трета страна, в която е сигурно, че ще бъде приет, или да бъде в състояние да придобие законно такива средства.
- (3) Освен ако няма конкретни причини за противното, лицето трябва да има застраховка за пътуване, която да покрива всички разходи, които биха могли да възникнат във връзка с репатриране по здравословни причини, спешна медицинска помощ и спешно болнично лечение или смърт по време на планирания престой. Застраховката за пътуване трябва да покрива всички държави от Шенген и целия срок на планирания престой или транзит. Минималният размер на застрахователното покритие е 30 000 EUR. Ако е подадено заявление за виза за повече от две влизания в държавите от Шенген, застраховката за пътуване трябва да покрива само периода на първото планирано влизане и престой в държавите от Шенген. В този случай лицето подписва съдържащата се в заявлението за виза декларация, че знае, че е необходимо да има застраховка за пътуване към момента на последващо влизане и пребиваване в държавите от Шенген.

[...]

Член 19. [...]

[...] [ориг. 8]

Параграф 5. Имиграционната служба може да издаде разрешение за повторно влизане на чужд гражданин, законно пребиваващ в Дания.

Параграф 6. При делегиране от страна на Имиграционната служба гранична полицията може да издава виза за престой до 15 дни с едно влизане или виза за транзит съгласно член 4, параграф 1. Параграф 4, точки 2 и 3 се прилагат *mutatis mutandis*. Виза по параграф 1 не може да бъде издадена, ако чужденецът е лице, за което е подаден сигнал в Шенгенската информационна система или на което му е забранено да влиза в Дания. При делегиране от Имиграционната служба полицията може в определени случаи да издаде разрешение за повторно влизане в съответствие с параграф 5“.

- 16 Членове 10 и 11 от Инструкция № 70 от 10 август 2010 г. относно издаването на границата на визи на транзитно преминаващи моряци, за които са приложими изискванията за виза, определят правилата за издаване на визи на моряци. Разпоредбите са формулирани, *inter alia*, както следва:

„Член 10. При слизане на моряк от плавателен съд, който е влязъл в датско пристанище или се очаква да влезе в датско пристанище, за да пресече впоследствие външна граница на Шенгенското пространство, трябва да се следва следната процедура, ако при слизането на моряка трябва да бъде издадена виза:

- (1) Корабоплавателното дружество или посредникът уведомяват полицията в полицейския район, в който се намира пристанището, че морякът, който трябва да спази визовите изисквания, ще слезе на пристанището и впоследствие ще премине външна граница на Шенгенското пространство. [...]
- (2) Полицията в полицейския район, в който се намира пристанището, проверява възможно най-бързо и доколкото е възможно дали информацията, предоставена от корабоплавателното дружество или посредника, е вярна, както и дали са изпълнени условията, предвидени в член 5. Като част от проверката полицията проверява и маршрута на моряка в Шенгенското пространство.

[...]“.

„Член 11. Когато моряк слезе от плавателен съд, който е влязъл в датско пристанище или се очаква да влезе в датско пристанище, за да се качи на друг плавателен съд в друго пристанище в рамките на Шенгенското пространство, трябва да се следва следната процедура, ако при слизането на моряка трябва да бъде издадена виза:

- (1) Корабоплавателното дружество или посредникът уведомяват полицията в полицейския район, в който пристанището [е разположено, че морякът, който трябва да спази визовите изисквания,

ще слезе на пристанището], за да се качи на друг плавателен съд в друго пристанище в рамките на Шенгенското пространство. [...]

- (2) Полицията в полицейския район, в който се намира пристанището, проверява възможно най-бързо и доколкото е възможно дали информацията, предоставена от корабоплавателното дружество или посредника, е вярна, както и дали са изпълнени условията, предвидени в член 5. Като част от проверката полицията проверява маршрута на моряка в рамките на Шенгенското пространство.
- (3) Полицията в полицейския район, в който е разположено пристанището, изисква по телефон, факс, електронна поща или по друг начин от органа за граничен контрол в пристанището, където морякът ще се качи на другия плавателен съд, да провери дали плавателният съд, на който морякът трябва да се качи, е влязъл или се очаква да влезе. Информацията за номера на факса и друга информация за контакт на органа за граничен контрол по външните граници на Шенгенското пространство трябва да бъде налична и актуализирана в информационната мрежа на полицията.

[...]“. [ориг. 9]

Д. Неясноти, свързани с правото на Съюза, и доводите на страните

Неясноти, свързани с правото на Съюза

- 17 Съгласно член 49, първа алинея ДФЕС ограниченията върху свободата на установяване на граждани на държава членка на територията на друга държава членка се забраняват (първично установяване). Тази забрана се прилага също и по отношение на ограниченията за създаване на търговски представителства, клонове или дъщерни дружества от граждани на всяка държава членка, установили се на територията на друга държава членка (вторично установяване). Съгласно член 49, втора алинея ДФЕС, свободата на установяване включва — при спазване на разпоредбите, свързани със свободното движение на капитали — правото на достъп до и упражняване на дейност като самостоятелно заето лице, както и да се създават и ръководят предприятия, в частност дружества по смисъла на член 54, втора алинея при условията, определени от правото на държавата, където се извършва установяването за нейните собствени граждани (вж. например C-212/97, Centros, т. 19 и C-170/05, Denkavit Internationaal and Denkavit France, т. 20).
- 18 Съгласно член 54, първа алинея ДФЕС свободата на установяване обхваща дружествата, (i) създадени в съответствие със законодателството на държава членка, и (ii) имащи седалище, централно управление или основно място на дейност в рамките на Европейския съюз.

- 19 За целите на разпоредбите на главата за установяване (и услуги) горепосочените дружества трябва да се третират по същия начин като физическите лица, които са граждани на държавите членки.
- 20 Следователно дружество, попадащо в приложното поле на член 54 ДФЕС, може да създава търговски представителства, клонове или дъщерни дружества, както и други форми на вторично установяване в други държави членки, без държавата на произход или приемащата държава да могат да ограничават това тяхно право.
- 21 Понятието „установяване“ по смисъла на член 49 ДФЕС не е дефинирано по-точно в Договора, но в съответствие със съдебната практика на Съда включва действително извършване на икономическа дейност чрез постоянен обект в друга държава членка за неопределен период (вж. например C-161/07, Комисия/Австрия, т. 27 и C-221/89, Factortame и др., т. 20). В посочения случай Съдът на Европейския съюз решава, че регистрацията на плавателен съд не включва непременно установяване по смисъла на Договора, по-специално когато той не се използва за извършване [ориг. 10] на икономическа дейност или когато заявлението за регистрация е подадено от или от името на лице, което не се е установило и няма намерение да се установява в съответната държава членка. Съдът обаче отбеляза, че когато плавателният съд представлява инструмент за извършване на икономическа дейност, която включва постоянен обект в съответната държава членка, регистрацията на този плавателен съд не може да бъде отделена от упражняването на свободата на установяване (вж. C-221/89, Factortame и др., т. 21—22).
- 22 Страните не спорят по въпроса дали изискването за разрешение за работа, въведено с параграф 13, параграф 1 от Udlændingeloven, във връзка с член 33, параграф 4 от Наредбата за чуждестранните граждани, може да представлява ограничение на свободата на установяване по смисъла на член 49 ДФЕС.
- 23 Гарантирането на стабилността на пазара на труда и по този начин избягването на смущения в него е цел, която по принцип може да оправдае ограничения на свободата на движение (вж. решение от 14 ноември 2018 г., C-18/17, Danieli & C. Officine Meccaniche SpA).

Доводите на Anklagemyndigheden

- 24 Правилата по член 13, параграф 1 от Udlændingeloven, във връзка с член 33, параграф 4 от Наредбата относно чуждестранните граждани, представляват недискриминационно ограничение на свободата на установяване, тъй като имат за цел да гарантират стабилността на пазара на труда и по този начин да се избегнат смущения в него.

- 25 Датските правила са пропорционални, тоест подходящи за осигуряване на постигането на преследваната цел и не надхвърлят необходимото за постигането на тази цел. Следователно Anklagemyndigheden счита, че ограничението на свободата на установяване е съвместимо с правото на Съюза.

Доводите на VAS Shipping ApS

- 26 Изискването за разрешение за работа не е необходимо за задоволяване на първостепенна нужда от обществен интерес, включително целта да се осигури стабилността на пазара на труда и по този начин да се избегнат смущения в него. Sirius Shipping ApS следователно счита, че в този случай обсъжданите датски правила противоречат на правото на Съюза.
- 27 Правилата не са подходящи за осигуряване на стабилност на пазара на труда, тъй като *inter alia* (1) не се отнасят до плавателни съдове, регистрирани в корабните регистри на други държави, (2) във всички случаи екипажът трябва да има разрешение за работа на територията на пристанището [ориг. 11] или където и да било другаде на датска сухопътна територия, (3) правилата не пречат на гражданите на трети страни да влизат в датско пристанище повече от 25 пъти, тъй като единственият решаващ фактор е колко често съответният плавателен съд влиза в датско пристанище и (4) датските визови правила ефективно постигат горепосочената цел за осигуряване на стабилност на пазара на труда.
- 28 От една страна, датските правила имат тясно приложно поле, а от друга са много ограничителни за собствениците на кораби, които са задължени да променят политиката си на заетост.

Е. Предистория на въпроса, отправен от Østre Landsret

- 29 В редица решения Съдът се произнася по отношение на факторите, които съгласно ДФЕС трябва да бъдат включени в преценката на пропорционалността на ограниченията на свободата на работодателя да избира работници.
- 30 Тази съдебна практика обаче се отнася главно до връзката с правилата за услугите. Следователно по-ранните решения на Съда не дават надеждни насоки за оценка на връзката между разглежданите датски правила и член 49 ДФЕС относно свободата на установяване.
- 31 Поради това Østre Landsret счита, че запитването относно това дали член 49 ДФЕС допуска правила, подобни на датските правила, налагащи изискване за разрешение за работа на граждани от трети страни, работещи на плавателни съдове, плаващи под датски флаг и притежавани от граждани на

друга държава членка на Съюза, е необходимо за произнасянето му в настоящия случай.

- 32 Поради това Østre Landsret решава да спре наказателното производство, за да отправи преюдициално запитване към Съда съгласно член 267 ДФЕС.
- 33 С оглед на изложеното той иска от Съда да отговори на посочения по-долу въпрос.

С настоящото определи: [ориг. 12]

Østre Landsret моли Съда на Европейския съюз да отговори на следния въпрос:

Въпрос 1

Допуска ли член 49 ДФЕС законодателство на държава членка, което изисква лица — граждани на трета страна и членове на екипажа на плавателен съд, който плава под флага на държава членка и е собственост на гражданин на друга държава членка на ЕС — да имат разрешение за работа, освен ако плавателният съд не влиза в пристанищата на държавата членка повече от 25 пъти в рамките на една година?

(Подписи)

[...]